



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 313/2018
25.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Предузећа за трговину и услуге "АА" ..., кога заступа пуномоћник Миленко П. Радић, адвокат из ..., улица ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 12 У 4565/17 од 20.08.2018. године, уз учешће противне странке Министарства привреде Републике Србије, Београд, Кнеза Милоша 20, у предмету регистра, у нејавној седници већа одржаној дана 25.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства привреде Републике Србије број 720-00-35/2017-09 од 10.02.2017. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БДЖ 96454/2016/01 од 29.12.2016. године. Решењем Агенције за привредне регистре од 29.12.2016. године усвојена је регистрациона пријава поднета од ЈП "Пословни простор Општине Стари град" за регистрацију брисања привредног субјекта из Регистра привредних субјеката услед одлуке оснивача о престанку рада па је из Регистра привредних субјеката брисано ЈП "Пословни простор Општине Стари град" и у Регистар уписана забележба да се одлуком Скупштине ГО Стари град пословне књиге и документација привредног друштва поверавају на чување Управи градске општине и правобранилаштву.

У захтеву, као и у тужби, подносилац захтева наводи да је Агенција за привредне регистре у року од три дана брисала ЈП "Пословни простор Општине Стари град" без провођења ликвидационог или стечајног поступка и без доношења одлуке о судбини унетог простора – јавне својине. Истиче да је као дугогодишњи купац пословног простора, јавне својине Града Београда и јавне својине Републике Србије вршио велика инвестициона улагања уз обавезу како је то предвиђено уговором, да повраћај уложених средстава врши кроз умањење будућих закупнина. Незаконитим актима АПР-а, незаконитом одлуком министра и незаконитом пресудом Управног суда легализован је нестанак огромног јавног предузећа са бројним локалима, без било каквог биланса, записника о примопредаји а све у року од три дана. Даље наводи да је побијана пресуда донета уз повреду члана 33. став 2. Закона о управним споровима обзиром да није одржана јавна расправа. Предлаже да суд захтев уважи и укине или преиначи побијану пресуду.

Противна странка, у одговору на захтев наводи да остаје код разлога наведених у образложењу побијаног решења и предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, оспореним решењем су правилно оцењени као неосновани наводи жалбе којима се указује на то да је оспорено решење донето уз повреду одредбе члана 39. Закона о општем управном поступку, јер је поступак регистрације привредних субјеката, а у оквиру њега и питање подношења пријаве за брисање из регистра и изјављивање жалбе на решење које је по тој пријави донето уређено посебним Законом о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, према коме је подносилац пријаве једино овлашћен на подношење жалбе на решење донето по његовој пријави за брисање из регистра. По налажењу Управног суда није било места примени одредаба Закона о општем управном поступку, на чију супсидијарну примену упућује члан 4. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, будући да је питање легитимације за изјављивање жалбе на решење о брисању из регистра уређено на начин прописан цитираним законским одредбама, те је стога оспореним решењем правилно одбачена жалба тужиоца изјављена на решење о брисању из регистра, донето по пријави другог лица.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је побијана пресуда донета без повреде правила поступка, уз правилну примену материјалног права. Правилно је закључивање из побијане пресуде да се подносилац захтева не може сматрати странком у управном поступку са разлога детаљно наведених у образложењу побијане пресуде које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе захтева, којима се указује да је пресуда Управног суда донета супротно члану 34. став 2. Закона о управним споровима, јер је обавезно требало одржати расправу, обзиром да се у конкретном случају не ради о управном поступку са две или више странака у којима се обавезно одржава расправа.

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 25.10.2018. године, Узп 313/2018

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић